Број: С1 3 У 033607 19 У
Сарајево, 2.4.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Жељке Крмек, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Ефраима Ћосића, као чланова вијећа, уз судјеловање Слађане Анђелић као записничара, у управном спору тужиоца „ЕУРО ДАМ-ЈАС" д.о.о. Лукавац, којег заступа пуномоћник Зијад Хасанхоџић, адвокат из Тузле, улица 1. инжењерске бригаде, ламела 3/13а, против рјешења број: ЈН2-01-07-1-1851-6/19 од 20.8.2019. године, туженог: Канцеларије за разматрање жалби БиХ, улица Маршала Тита број 11, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана, 2.4.2021. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се уважава, поништава се одлука тужене број ЈН2-01-07-1-1851-6/19 од 20.8.2019. године и предмет враћа туженој на поновни поступак.

Налаже се туженој да тужиоцу накнади трошкове управног спора у износу од 380, 80 КМ у року од 15 дана од дана достављања пресуде, док се са вишком потраживања преко досуђеног износа, тужба одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем туженог уважена је жалба понуђача „Еуро Дам-Јас" доо Лукавац изјављена против одлуке уговорног органа о поништењу избора најповољнијег понуђача робе број 11-03-26-480-27/19 од 15.7.2019. године, у цијелости је поништен поступак јавне набавке „Набавка Акумулатора за потребе МО и ОСБиХ у 2019. години", уговорног органа Министарство одбране БиХ, као и тендерска документација, а уважен је захтјев за повратак средстqава на име накнаде за покретање жалбеног поступка.

Тужилац је против коначног рјешења покренуо управни спор због погрешне примјене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Тужбом указује да је уговорни орган у појашњењу тендерске документације објављеном на порталу јавних набавки дана 25.4.2019. године, у односу на питање да ли треба доставити каталоге уз понуду или не, навео да се тачком 7.4.2.д) тендерске документације захтијева достављање изјаве којом ће се описати акумулатор, те да није тражено достављање каталога за акумулаторе, те је, према наводима тужбе, на тај начин отклоњена нејасноћа из тендерске документације. Тужилац управо због тога сматра да није законито поништење поступка јавне набавке у цијелости, односно поништење тендерске документације, будући да је доставио ваљану и потпуну понуду у складу са појашњењем уговорног органа и тендерском документацијом, због чега је и незаконито поступање уговорног органа и оцјена да је понуда неквалификована због изостанка достављања каталога за понуђене акумулаторе. Тужилац, даље, сматра да је одговором туженог органа од 25.4.2019. године отклоњена свака дилема о усклађености тендерске документације са Законом о јавним набавкама БиХ и да је отклоњена свака нејасноћа и непрецизност које се односе на информације понуђачима да ли требају доставити каталоге или не, због чега и није било основа за поништење тендерске документације. Како је тужилац квалификовани понуђач који испуњава све тражене услове из тендерске документације, предлаже Суду да уважи тужбу, поништи побијано рјешење туженог органа и предмет врати на поновно одлучивање, те обавеже туженог на трошкове поступка у износу од 926,00 КМ, увећано за трошкове ПДВ и таксе на тужбу.

У одговору на тужбу тужени је предложио да се тужба одбије као неоснована из разлога изнесених у оспореном рјешењу. Уговорни орган је предложио да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао законитост и правилност рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ", број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списа предмета и образложења побијаног рјешења произлази да је коначним рјешењем уважена као основана тужиочева жалба изјављена против одлуке о поништењу поступка број: 11-03-26-480-27/19 од 15.7.2019. године уговорног органа Министарство одбране БиХ, у поступку јавне набавке „Набавка Акумулатора за потребе МО и ОСБиХ у 2019. години". У образложењу побијаног рјешења тужени орган наводи да је тендерска документација нејасна и непрецизна, те да је због тога тужени у немогућности испитати законитост одлуке уговорног органа. Тужени је увидом у понуду број: 19/19 од 15.5.2019. године констатовао да је тужилац доставио доказе тражене тачком 7.4.2.д) тендерске документације, чиме је, у смислу

захтјева који се односе на садржај понуде, поступио у складу са тачком 8.2. алинеја 10 тендерске документације, али није доставио каталоге тражене Анексом 3, напомена 8, тендерске документације, на чему и заснива свој закључак да овако постављена тендерска документација није усклађена са одредбама Закона о јавним набавкама БиХ, с обзиром да не даје јасан захтјев понуђачима да ли треба у понуди доставити каталог или не, и због чега, коначно, и није могуће испитати да ли је одлука уговорног органа о поништењу поступка јавне набавке законита.

По оцјени овог управног вијећа, приговорима из тужбе доведена је у питање законитост оспореног рјешења.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о јавним набавкама БиХ прописано је да у тендерској документацији уговорни орган даје потпуне информације о условима уговора и поступку додјеле уговора, а који су кандидатима довољни за припрему захтјева за учешће, односно понуда на стварно конкурентској основи. Обавезан је ставом 4. цитираног члана уговорни орган да приликом припреме тендерске документације поштује принципе једнаког третмана и недискриминације понуђача. Могућност појашњења тендерске документације прописана је чланом 56. став 1. Закона о јавним набавкама БиХ, па уколико има потребе за појашњењем тендерске документације, заинтересовани понуђачи могу, у писаној форми, тражити од уговорног органа појашњење тендерске документације благовремено, а најкасније десет дана прије истека рока за подношење захтјева за учешће или понуда, у складу са одредбом. Уговорни орган је дужан доставити одговор са појашњењем у писаној форми свим понуђачима који су откупили тендерску документацију или за које има сазнања да су је преузели на један од начина из члана 55. овог закона, у току од три дана, а најкасније пет дана прије истека рока за подношење захтјева за учешће или понуду. Закон у ставу 3. члана 56. предвиђа и могућност да се појашњењем измјени тендерске документација, али у том случају обавезује уговорни орган да продужи рок за припрему понуда.

У конкретном случају, тужени орган је оспореним рјешењем поништио поступак јавне набавке у цјелости, налазећи да тендерска документација није усклађена са одредбама Закона о јавним набавкама БиХ. Тужена свој закључак заснива на налазу да је тендерском документацијом, у тачки 7.4.2.д) као доказ о испуњености услова тражено достављање писане изјаве која описује акумулаторе као предмета понуде, а затим да је у Анексу 3 обрасца за цијену понуде, под тачком 8- у напомени- наведено да су понуђачи уз понуду дужни доставити каталоге или копију каталога или странице из каталога које се односе на тражене позиције. Тужени је закључио да је тендерска документација нејасна и непрецизна, што је довело у сумњу понуђаче и директно имало за посљедицу повреду принципа

једнаког третмана и недискриминације понуђача из одредбе члана 3. став Закона о јавним набавкама БиХ.

Међутим, тужени се није бавио питањем постојања писаног појашњења уговорног органа од 25.4.2019. године, којим је, према схватању овог суда, у суштини појашњена тендерска документација и извршена измјена, јер је несумњиво речено да уговорни орган не захтијева достављање каталога за понуђене акумулаторе. Ово појашњење је учињено доступним свим понуђачима, у смислу члана 56.став 2. Закона о јавним набавкама, па је нејасно из којих разлога је уговорни орган занемарио своје појашњење и поготово из којих разлога ни тужена није цијенила чињеницу да то појашњење постоји, да је достављено свим понуђачима и да оно, у суштини, даје одговор на питање да ли је достављање каталога услов или не.

Дакле, чињеница је да у конкретном случају постоји писмено појашњење тендерске документације, али недостаје оцјена тужене о ваљаности појашњења и његовог утицаја на ваљаност тендерске документације, као и да ли је на овакав начин отклоњена до тада постојећа нејасноћа у погледу различитог прописивања услова за доказивање испуњености услова, те с тим у вези недостаје оцјена да ли постоји основ за поништење тендерске документације или, евентуално, постоје услови за враћање поступка у фазу оцјене прихватљивости понуда у складу са појашњењем уговорног органа.

Због тога, по налазу овог вијећа, оспорени акт нема ваљане и потпуне разлоге у смислу члана 230. у вези са чланом 200. Закона о управном поступку.Тужена је, наиме, дужна у сваком поступку одговорити на приговоре жалбе, на начин да у свом образложењу објасни због чега налази да приговор има или нема значаја. Сама констатација или изнесени закључак, уколико нема јасне и потпуне разлоге за такво закључивање, представља непотпуну одлуку, што за посљедицу има непоптупно утврђено чињенично стање и због чега, коначно, ни овај суд не може испитати правилност примјене материјалног права. Стога је оспорени акт ваљало поништити примјеном члана 37. став 2. у вези са чланом 34.став 2.Закона о управним споровима БиХ и предмет вратити на поновно рјешавање.

У поновном поступку, тужена је дужна размотрити услове прописане тендерским документом у односу на наведени приговор жалбе и за своју одлуку дати ваљане и јасне разлоге, који ће представљати ваљану подлогу за нову, закониту одлуку тужене.

Захтјев тужиоца за накнаду трошкова управног спора је основан али не у потраживаном износу. Одлучујући у захтјеву за накнаду трошкова, суд је нашао да тужиоцу припада право на састав тужбе у износу од 240,00 КМ (80 бодова ц 3,00 КМ) плус ПДВ-ом (40,80КМ) и 100,00 КМ накнаде за таксу на тужбу у складу са Законом о судским

таксама у поступку пред Судом БиХ („Службени гласник БиХ", број: 39/03). Са потраживањем преко досуђеног дијела захтјев се одбија као неоснован, имајући у виду да се у конкретном случају ради о поништењу рјешења и да тужиоцу припада право на накнаду трошкова у непроцјењивим предметима у управном спору складу с чланом 19. Тарифе ФБиХ.

ЗАПИСНИЧАР
Слађана Анђелић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА
Жељка Крмек

